

χωρίς νά ἀκούεται γάρ, χωρίς νά γράφεται εἰς μορφασμός ἐπὶ τοῦ προσώπου; Καί ἂν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας ὀδοντοῦατροὺς ἀφαιρεθῇ ποτὲ τὸ δικαίωμα νά μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των, ὁ Διαμαντόπουλος θὰ τὸ ἔχῃ αὐτοδικαίως, διότι ἐπὶ τέλους καὶ ἂν τοῦ λάβητε τὴν ἀδειαν τοῦ ἐξασκεῖν τὴν εὐεργετικὴν τέχνην του, αὐτὸς θὰ βγάξῃ τὰ δόντια σας χωρὶς νά τὸ νοιώθητε, διότι καὶ τώρα σᾶς τὰ βγάζει χωρὶς νά τὸ ἐννοήτε.

Τὸ βραβευθὲν ἐν τῷ Οἰκονομείῳ διαγωνισμῷ ἐγχειρίδιον Πειραματικῆς Φυσικῆς εἶνε ἔργον τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Σφακιανᾶν, σπουδάσαντος ἐν Γερμανίᾳ, ἐνὸς τῶν ὀλίγων συνδεόντων βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν μετὰ ἐγκυκλοπαιδικῆς παιδείας, σταλεὶς ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Κρητῶν ὡς ἀντιπρόσωπος, προσωρισμένος νά μεταβῇ εἰς Βερολίνον καὶ κατακτῆσας τότε τοὺς φίλους του διὰ σπανίων διανοητικῶν καὶ ἡθικῶν προσόντων.

Τὸ φαινόμενον τῶν μυῖγοςυνέφων τὰ ὁποῖα χθὲς ἐπλάκωσαν τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ νῶτα τῶν περιπατητῶν ἐξηγήθη ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς μετεμψυχώσεως, ὅτι αἱ μυῖγες ἐκεῖναις ἦσαν ἄλλοτε πολῖται Ἕλληνες, χρηματίσαντες ποτε ἐπὶ τῆς ζωῆς των ὑποψήφιοι δῆμαρχοι, πάρεδροι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι, ἐνέσκηψαν δὲ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος νά ἀναπνεύσωσι τὰ μύρα τῆς δημοτικῆς κουδέντας.

Ἐντὸς ὀλίγου γίνεταί παράδοσις τοῦ φυτολογικοῦ Μουσείου, οὗ ἔφορος Χελδράϊχ, πολλὰ γὰρ τὰ ἀνακαλυφθέντα ἡρωοκρατικά, καθάπερ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ δηλοῖ. Παύεται τοίνυν καὶ τῆς Ἐφορίας ὁ ἀγαστὸς ἀνὴρ καὶ ὑπεράγαν φίλος εἰδὼν τινων ἀποδειχθεὶς.

Τρομερὰ ἐπιζωοτία, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐνέσκηψεν εἰς τοὺς ὄνους καὶ ἡμιόνους τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου τοῦ Δήμου Κρωπίας ἀπειλοῦσα νά λάβῃ εὐρείας διαστάσεις ἕνεκα τῆς ἀδρανείας τῆς ἐπιτόπιου δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις οὐδόλως ἐφρόντισε περὶ ἀπομακρύνσεως ἢ ταφῆς τῶν πτωμάτων μακρὰν τοῦ χωρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοεῖται ἡ φύσις τῆς ἐπιζωοτίας ταύτης, δεόν τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων νά λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι καὶ ἡ ἐφημερίς «Ἠχώ τῆς Τήνου» — καθὰ γράφει ἡ «Πρωία» — ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Φρεαρίτου. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ ἡ «Ἐρᾶνη» — ἐφημερίς καὶ αὕτη — τῆς Τριπόλεως, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὑποψηφίου, καθὰ πάλιν ἡ αὕτη «Πρωία» γράφει. Εἶναι πραγματικῶς ἐπὶ ζῆλα τοιαῦτα κεφάλαια.

Ἔρχεται ἐπ' ἀδείᾳ ὁ πολιτικὸς ἐν Αἰγύπτῳ πράκτωρ μας κ. Ἀναστάσιος Βυζάντιος. Φαίνεται ὅτι ἐπεθύμησε τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀθῆναι τὸν ἐπεθύμησαν πολύ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου μᾶς ἀφίνει ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, μεταβαίνων εἰς Τανγάνι του, παραλαμβάνων μεθ' αὐτοῦ τὴν Μοῦσάν του, τὴν ὁποίαν πάλιν θὰ τὴν στρώσῃ στὴν δουλειά, προπαρσκευαζόμενος εἰς μέγα ρωσικὸν ποίημα ἀντικειμενικῆς οὐσίας, ὅπερ θὰ καταλάβῃ ἐξοχον βεβαίως θέσιν εἰς τοὺς ποιητικούς του λειμῶνας.

Ἐν Μαρουσίῳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς ὑποψήφιος δῆμαρχος — δὲν ἦτο βεβαίως ὁ δῆμαρχος ὑποψήφιος κύριος Σοῦτσος — εἰσέρχεται εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ κ. Δόντη, φρα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 300)

- Βέβαια.
- Γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ τῆς μαρκησίας;
- Καλὰ· τί ἔχετε νά φοβῆσθε ἐκ Βατανίας;
- Ἀλλὰ δέ... δὲν βλέπω, ἐπέλλισεν ὁ βαρόνος, εἶνε τόσο μακρὰν!...
- Πραγματικῶς, εἶνε πολὺ μακρὰν.
- Ὁ ἀδελφός μου ἓνα μόνιν συγγενῇ εἶχεν ἐκεῖ καὶ αὐτὸς δὲν ζῇ πλέον, ἡ δὲ νύμφη μου εἶνε ἄγνωστος ἐν Παρισίοις, ὡς καὶ ἐν Πόρ-Μαρλὺ καὶ ὅμως ἔχει μίαν φίλην.
- Ἰδοὺ εἰς κίνδυνος, κ. βαρόνε.
- Δὲν τὸ πιστεύω.
- Τί πράγμα εἶν' αὕτη ἡ φίλη;

— "Ω! μία κακομοίρα Ἰνδὴ, κόρη ἐνὸς Παρία, τὴν ὁποίαν περιέθαλψεν ἄλλοτε ὁ πατὴρ τῆς νύμφης μου καὶ ὑπ' ἀνδρὸς ἐπειτα μὲ ἓνα ἄπλου ὑπάλληλον ἐνὸς καταστήματος ἐν ταῖς ἀποικίαις.

— Πράγματι δὲν εἶναι ἐπιφοβὸι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἀλλ' ἀδιάφοροι, κ. βαρόνε, καὶ ἡ ἀσθενεστάτη φωνὴ ἀκούεται καὶ καλὸν εἶναι νά ἔχητε κάποτε τὸν νοῦν σας εἰς τὴν Βατανίαν. Τώρα ἂς συγκεφαλαιώσωμεν τὰ πράγματα. Ὑπάρχει ἐν Πόρ-Μορλὺ τρελλή, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται, χήρα ἀνθρώπου, ὅστις σχεδὸν ὅλον τὸν βίον του ἐδαπάνησεν ἐν Ὀκεανίᾳ καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐλησμονήθη ἐν Γαλλίᾳ, μαρκησία τέλος πάντων, ἥ; οὔτε κἂν ὑποπτεύουσι τὴν ὑπαρξίν.

Ἐννοῶ, κ. βαρόνε, τὸν πόθον σας νά ἐκμεταλλευθῇτε πρὸς ὄφελός σας τοιαύτην εὐκαιρίαν. Ἐπειδὴ εἴσθε καταστραμμένος καὶ ἔτοιμος ν' ἀποθάνητε ἐκ τῆς πείνης ἢ νά ζῆτε διὰ κακούργων μέσων, συνελάβετε τὴν παράτολμον ἰδέαν νά σφετερισθῇτε τὴν περιουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἥτις ἐπὶ τέλους θὰ ᾔτο ἰδική σας, ἂν ἐκεῖνος δὲν διέπραττε τὴν ἀνοησίαν νά νυμφευθῇ. Πεινᾶτε, ἔχετε εἰς χεῖράς σας τὸ πλακούντιον καὶ σᾶς φαίνεται δυσάρεστον τῇ ἀληθείᾳ νά αἰσθάνεσθε μόνον τὴν ὀρεκτικὴν μυρῶδιν του.

Ναί, λαμβανομένων προφυλακτικῶν τινων μέτρων, δύνασθε νά ἐξοντώσῃτε τὴν νύμφην σας. Ἀπρὸς εἶνε τρελλή, δὲν μπορεῖ νά μεῖνῃ εἰς Πόρ-Μαρλὺ, καὶ ἐπειδὴ κανεὶς δὲν

νατικοῦ Σουτσίστου, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρει ποτήριον οἴνου νὰ πῇ εἰς ὑγείαν του.

— Μάλιστα, τοῦ λέγει, εἰς ὑγείαν σας, καλὴ ἀποτυχία !

Εἰς ἓνα γέρον τοῦ Χαλανδρίου ὁ αὐτὸς δῆμαρχος ὑποψήφιος;—ὅχι πάλιν ὁ Σούτσος—ζητεῖ τὴν ψήφον του :

Ὁ γέρος μὲ ὕψος συλλογιστικόν :

— Πόσες ψήφους ἔχω ;

— Μία, τοῦ λέγει ὁ ὑποψήφιος.

— Λοιπὸν πῶς μπορῶ νὰ δώσω καὶ σένα, ἀφοῦ θὰ τὴ δώσω 'ς τοῦ Σκαρλάτου.

Ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων δημάρχων, κυρίων Μελά καὶ Σούτσου, ὁ πρῶτος προσφέρει μόνον φῖνα τοιγαρέτα, ὁ δεύτερος ἔχει στρωμένον τραπέζι εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν συνδημώτας.

Προχθὲς ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξύ δύο :

— Σὲ ποῦ ξενοδογεῖο θὰ φᾶς ἀπόψε ; 'Σ τῆς Ἀττικῆς ;

— Ὁχι, 'ς τοῦ Σούτσου.

Εἶδομεν καὶ ἓν ἐπισκεπτήριον Ἕλληνας—γαλλικὸν κατὰ τὸν κατάπτυστον συρμὸν—φέρον κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τὰ ἐξῆς :

Dr en Droit à la cour de la Chambre des députés.

Πολλοὶ θὰ τὸν ἐκλάβουν νομικὸν Σύμβουλον κἀνενὸς Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐνῷ ἀπλούστατα ὁ πτωχὸς ἤθελε νὰ σημάνη ὅτι κατοικεῖ παρὰ τὴν αὐλὴν τοῦ Βουλευτηρίου.

Καὶ ἐν λογοπαίγνιον ἐνὸς ἀγνοῦ ἐκλογέως :

Ὁ Μελάς μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπὸ βαρύτονος θὰ γίνῃ παροξύτονος· τούτεστι **Μέλας**.

Θὰ ἔλθῃ νὰ σὰς ἐρωτήσῃ τί κάμνετε, μπορείτε νὰ τὴν ὀδηγήσετε ὅπου θέλετε, νὰ τὴν τοποθετήσετε, ἢ, ἂν σὰς ἀρέσῃ ἡ λέξις, νὰ τὴν κρύψετε εἰς μέρος ἄγριον καὶ ἄγνωστον· διότι δὲν μπορείτε ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, κ. βαρόνε, νὰ ἐξαλείψετε ὅλως διόλου τὴν νύμφην σας· ὅχι, δὲν μπορείτε, ἀλλ' οὐδὲ πρέπει νὰ τὴν κάμνετε καὶ ἂν ἀκόμη μποροῦσατε· ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ ᾔτο δύσκολον καὶ θὰ διετρέχετε μεγάλους κινδύνους. Ὅταν παίξῃ τις τέτοιο παίγνιδι, ὡς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ μάτια του τέσσαρα· πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὰ ἀπαράδεκτα καὶ τὰ ἀπίθανα.

Φρονεῖτε, εἰσθε βέβαιοι, ὅτι ἡ νύμφη σας δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ξεφυτρώσῃ κανεὶς ἑξαίρνα, ὅστις νὰ σὰς εἴπῃ : ποῦ εἶνε ἡ νύμφη σας ; τί ἐκάματε τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ ; Αἱ, πρέπει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τινὰ ἄλλον νὰ μορῆτε ; ἀποκριθῆτε ἀμέτῳ καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ἂν τὸ ἀπαίτησῃ, νὰ δεῖξετε τὴν μαρκησίαν.

Προβαίνομεν τώρα εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεχώρησεν ὁ ἀδελφός σας· δύο ναῦται σωθέντες σὰς διεβεβαίωσαν ὅτι ἐπνίγη ὁ ἀδελφός σας, ἀλλὰ σεῖς δὲν τὸ εἶδατε τοῦτο μὲ τὰ μάτια σας, δὲν ἠγγίσατε τὸν νεκρὸν μὲ τὰ χέρια σας καὶ τίποτε δὲν σὰς πείθει ὅτι κατεποντίσθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ Ὠκεανοῦ. Ναί μὲν, ἔχετε τὴν μαρτυρίαν τῶν δύο ναυτῶν, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ· ἀφοῦ ἐσώθησαν

ΤΟ ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ πολλοῦ ὑφίσταται τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐσχάτως δὲ ζωηρότερον ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον παρὰ τε τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ τῇ ἑλλ. ἐν γένει κοινωνίᾳ.

Ἄν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη πρὸ μὲν διετίας ἐπρόκειτο περὶ τῶν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα, ὡς καὶ τανὺν καὶ πέρυσι περὶ τῶν ἐκ τῆς Κρήνης τῆς Μικρασίας, ἐφέτος δὲ προσετέθησαν αὐτοῖς καὶ οἱ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Βουλγαρίας Ἕλληνες.

Ἀτυχῶς οὐδέποτε, φαίνεται, κατεβλήθη ἐν Ἑλλάδι σπουδαία καὶ συστηματικὴ φροντίς περὶ αὐξήσεως τοῦ ἱθαγενοῦς πληθυσμοῦ, δι' ἀποίκων ὁμογενῶν, καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως πταίουσιν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, αἱ ἐπιπολαίως ἀείποτε θιξάσαι τὸ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα, ἐν ᾧ τοσαύτη μὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν σπάνις χειρῶν ἐργατικῶν, τοσαύτη δὲ ἑλλειψὶς ἀσφαλείας, ταπεινώσεως καὶ κακοδαιμονία μαστίζει τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἐν τῇ ξένῃ. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εὐκόλως ἐν γένει κατορθοῦνται οἱ ἀποικισμοὶ ἔχοντες νὰ παλαίσωσι κατὰ πολλῶν ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν κωλυμάτων· διατρέφομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν μὴ ἀμερίμῳς εἶχον αἱ ἑλλ. Κυβερνήσεις πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἀναφυόμενα τοιαῦτα κινήματα, ἐὰν συντονώτερον εἰργάζοντο, ἐὰν ὑπεδοθήθουν δι' ὀλίγης καλῆς θελήσεως τὰς ἀπελπιστικὰς προσπάθειάς τῶν ταλαιπωρουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν, πολλοὶ τῶν ἀποικισμῶν τούτων θὰ ἐπετύγχανον καὶ ἀλλοῖα θὰ ᾔτο τώρα ἡ κατάστασις πολλῶν τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πλούτου.

Ἡ Βουλγαρία παρουσιάζει σπανίαν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ὅτι τὰ ἀρτιπαγῆ, τὰ ἐν καταστάσει, οὕτως εἰπεῖν, ἀνηλικιότητος κράτη, δὲν ἐκπέμπουσι κατοίκους εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ἀλλὰ προσελκύουσι μᾶλλον ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς τοιοῦτους. Ὀλίγιστα παρῆλθον ἔτη, ἀφότου ἀπετέ-

αὐτοὶ, διὰ τί τάχα κατὰ τύχην νὰ μὴ σωθῇ ὁ ἀδελφός σας ; ἀλλ' ἐὰν τὸν ἴδῃτε μετὰ ἐξ ῥῆνας, μετὰ ἐν ἔτος, ἃς εἴπωμεν μετὰ πολλὰ ἔτη, ὅποτε οὐδόλως θὰ τὸν περιμένετε, παρουσιαζόμενον ἐμπροσθέν σας ὡς φάσμα ἐξεληθὺν τοῦ τάφου του ;

Ὁ βαρόνος ἐγένετο πελιδνός, καθιδρύτο τὸ μέτωπόν του.

— Αὐτὰ εἶνε ἀπλῆ ὑπόθεσις, κ. βαρόνε· καὶ ἐγὼ πιστεύω, καθὼς καὶ σεῖς, ὅτι ὁ ἀδελφός σας ἐπνίγη καὶ ἡ καλοπνίγη, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ καταδείξω τὴν ἀνάγκην νὰ προΐδετε πάντα, διότι πρέπει νὰ δύνασθε πάντοτε νὰ προλάβετε πᾶν δυσάρεστον.

Λοιπὸν, τὸ κατ' ἐμὲ, κ. βαρόνε, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆτε τὸν ἑαυτὸν σας ἐπὶ τινὰ ἔτη, ἃς εἴπωμεν πέντε, ἢ ἀπλῶς ὡς θεματοφύλακα τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ σας· μπορεῖ νὰ μεταχειρίσῃ αὐτὴν δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος τὴν ὁποίαν ἔχετε καὶ νὰ τὴν νέμεσθε σιγὰ σιγὰ, χωρὶς δηλαδὴ νὰ πειράζετε τὸ κεφάλαιον, καὶ ἐὰν ἐντὸς τῶν πέντε ἐτῶν δὲν σὰς γίνῃ καμμία ἀπαίτησις, ἐὰν ὁ ἀδελφός σας δὲν δώσῃ κανὲν ἡμῖν ὑπάρξεως, ἐὰν ἡ νύμφη σας εἰς τὴν αὐτὴν διατελῇ πάντοτε κατάστασιν, τότε μὴ ἔχοντες νὰ φοβηθῆτε τίποτε οὔτε ἀπὸ τὸ ἐν, οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μπορείτε νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε, μπορείτε νὰ πράξετε κατὰ τὴν φαντασίαν σας· θ' ἀπαλλαγῆτε δι' οἰουδήτινος μέσου, τὸ ὁποῖον θὰ εὐμετε εὐκόλως, τῆς νύμφης σας καὶ τελειώνει ὅλη ἡ ἱστορία.

λεσεν ἰδίαν ἡγεμονείαν καὶ ἰδοὺ μερὶς τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀποτελουμένη ἐξ ἀνδρῶν ἐργατικῶν, ἐκ φιλησύχων χωρικῶν, ἐπιζητοῦσι νὰ καταλίπωσι τὰς εὐφόρους αὐτῶν γαίας, τὰ χωρία των, τὰ ὅσα τῶν πατέρων των, ν' ἀπαρνηθῶσι τὰς ἀναμνήσεις, τὰ ἥθη, τὰ ἰδιώματα αὐτῶν καὶ νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς ἄλλην χώραν, ἐνθα οὐδεὶς λόγος συμφέροντος ὕλικου καλεῖ αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνον πεποιθήσεις ὅτι ἐν μέσῳ ἀδελφῶν θ' ἀπολαύωσι τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ πράγματι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται πάσας τὰς δυσπραχίας ἃς δύναται τις διὰ τῆς διανοίης του ν' ἀντιληφθῇ. Ἐστερήθησαν τῶν ἐκκλησιῶν των καὶ τῶν σχολείων των. Οἱ Βούλγαροι ἐν τῇ μέθῃ τῆς ἐκτῶν παλιγγενεσίας, τὰ πάντα λησμονήσαντες, ἐπέπεσον δίκην λυσσαλέων κυνῶν κατὰ τῶν ἑλλήνων συμπολιτῶν των, οἵτινες ἐν ταῖς δειναῖς αὐτῶν περιστάσεσι παρέσχον αὐτοῖς πᾶσαν ὑποστήριξιν καὶ παραμυθίαν. Κατὰ τὸν Ρωσο-τουρκικὸν πόλεμον, ὅτε μία καὶ μόνη λέξις Ἑλλήνος ἤρκει νὰ φέρῃ ἑκατοστύας βουλγάρων εἰς τὴν ἀγχόνην, οἱ Ἕλληνες προέβαλλον ἑαυτοὺς καὶ διέσωζον τοὺς καταδιωκόμενους βουλγάρους, ἐφοδιάζοντες αὐτοὺς ἐκαστοτε καὶ δι' ἑλλ. διαβατηρίων. Καὶ ποία ἡ εὐγνωμοσύνη τούτων ἀπέναντι διαγωγῆς τοιαύτης; ἡ διαρπαγὴ τῶν ἐκκλησιῶν των, ἡ δίκην κακούργων ἀπαγωγὴ τῶν ἱερέων, τῶν προεστώτων τῶν χωρίων καὶ ἡ φυλάκισις αὐτῶν! Οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ ὅτι τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1881 τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων οἱ βούλγαροι τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρχῶν των ἔθραυσαν τὰς θύρας τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Κεστρίτς καὶ αὐθαίρετως κατέσχον αὐτήν. Οὐδεὶς θὰ λησμονήσῃ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ 1882, οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐκακοποιήθησαν καὶ ἐξυλοκοπήθησαν, αὐτοὶ τε καὶ ὁ ἱερεὺς αὐτῶν, διότι ἀκριβῶς δὲν ἠθέλησαν ν' ἀκούσωσι βουλγαριστὶ τὴν ἱερὰν ἀκλουθίαν τοῦ Πάσχα. "Ε-

ναγχός ἐστιν ἔτι ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ ἑλλήνος πράκτορος Βαλτζικίου, ἡ διαρπαγὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ νεκροταφείου τῶν ἑλλήνων, ἡ φυλάκισις τοῦ ἑλλήνος ἱερέως καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ τοὺς μυρίους διωγμούς, τὰς προσβολάς, τὰς πιέσεις καὶ τὸν συστηματικὸν πόλεμον τῶν βουλγάρων κατὰ παντός, ὅτι ἑλλ. καὶ ὀρθόδοξου, τὴν κατ' αὐτοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ οἴκου ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, τὴν ἐπὶ μῆνας ἐξώθεν αὐτοῦ ἐνεδρεύσασαν κουστωδίαν, τὴν θέσασαν ἐν παντελεῖ ἀποκλεισμῷ τὸν Μητροπολιτὴν Βάρνης ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ποιμνίου, καὶ ἀπαγαγοῦσαν πάντα χωρικὸν προσερχόμενον εἰς τὴν Μητρόπολιν, γεγονότα ἅτινα ἀναμνησκουσιν ἡμῖν τοὺς χρόνους τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως.

Τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις ἀναμφιλόγως ταχυτάτης δεῖται θεραπείας. Ἦκούσαμεν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅτε ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἐπιτρόπους τῶν πέριξ τῆς Βάρνης Ἑλλήνων χωρικῶν, τοὺς ἐλθόντας ὅπως ἰκετεύσωσι τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἵνα διευκολύνῃ αὐτοῖς τὴν ἐν Ἑλλάδι μετανάστευσιν, ἡκούσαμεν αὐτοῦ συνιστῶντος ὑπομονὴν καὶ ἀπεκδεχομένου βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, τοῦ ὁποίου ἐκτιμᾷ βεβαίως τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα. Ἀλλ' ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἀρίστου τῶν ἡγεμόνων οὐδόλως δύναται, καθ' ἡμᾶς, νὰ κατισχύσῃ τοῦ παραλόγου μίσους τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ φανατισμοῦ αὐτῶν κατὰ παντός, ὅτι ἑλληνικόν, ὅτι ὀρθόδοξον καὶ ἂν τὰς αὐστηροτέρας ὁ ἡγεμὼν δώσῃ διαταγὰς, αἱ διαταγαὶ αὗται θὰ παρερμηνευθῶσι, θὰ καταστρατηγηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Ὁ βίος τῶν Ἑλλήνων ἐν Βουλγαρίᾳ κατέστη ἀβίωτος καὶ πᾶσα ἡμέρα ἀναβολῆς ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀσθενῆ τέκνα, κύπτοντα πρὸ τοῦ ὄγκου καὶ τῶν ἀπειλῶν.

"Ας εὐδοκῇ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τὰ καταδιωκόμενα ταῦτα τέκνα μικρὰν γωνίαν ἑλληνικὴν, τὴν

— Καὶ τὸ παιδίον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν λέγετε τίποτε;

— Ἀληθῶς, ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν σᾶς ἐνοχλεῖ τόσον σήμερον, καθόσον δὲν ἐγεννήθη εἰσέτι καὶ ἀκόμη δὲν θὰ γεννηθῇ ἀργότερα. Ἐν πρώτοις, εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εἶνε ἡ μήτηρ, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ζήσῃ, ἀλλ' ἐὰν μόλα ταῦτα γεννηθῇ ὑγιές, τίποτε εὐκολώτερον ἢ νὰ δηλώσῃτε αὐτὸ εἰς τὸ ληξιαρχεῖον ὡς γεννηθὲν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀγνώστων.

— Εἶνε δυνατόν τοῦτο;

— Δυνατώτατον, κ. βαρόνε. Ἄ! μὰ τὸ ναί, οἱ νόμοι δὲν εἶνε δι' ὅλου ἐντελεῖς καὶ ὑπάρχει εἰς ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο, καὶ τούτου γίνεται χρῆσις καὶ συχνὰ μάλιστα διὰ τοῦτο ὑπάρχουν ἐν τῷ κόσμῳ τόσοι ἀπόκληροι! "Αλλως δὲ δύνασθε ἀκόμη καὶ νὰ μὴ δηλώσετε ποσῶς τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου, ἐὰν ἀναγκασθῇτε ἐκ μέτρου συνέσεως, καὶ τοῦτο εἶνε πάντοτε δυνατόν, παρασκευαζομένου κρυφίου τοκετοῦ. Τότε φυλάσσετε τὸ παιδίον ἐπὶ τινα χρόνον καὶ ἔπειτα μίαν ἡμέραν, ὅταν θελήσετε ν' ἀπαλλαγῇτε αὐτοῦ ἐπὶ τέλους, τὸ ἀφίνετε εἰς οἰονδήποτε μέρος, ἐν τῇ ἄκρῃ ὁδοῦ τινος, πλησίον ἐκκλησίας, πρὸς παραλαβὴν ὑπό τινος φιλανθρώπου· ἃς ὑπάγουν δὲ τότε νὰ ἐρωτοῦν πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖον εἶνε, θὰ θεωρηθῇ ὡς παιδί τὸ ὁποῖον ἐχάθη, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται θ' ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ, δὲν θ' ἀκούσωσι ποτε πλέον νὰ γίνεταί λόγος περὶ αὐτοῦ. Τοιαῦτα παραδείγματα ὑπάρχουν χίλια δύο.

Ἀλλ' ἃς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιώδες, κ. βαρόνε· σᾶς εἶπα πρὸ ὀλίγου ὅτι καλὸν ἐθεώρησα νὰ σᾶς εἶπω πρὸς τὸ συμφέρον ὅτι ἐπρεπε νὰ σᾶς εἶπω.

— Καὶ σᾶς ἐνόησα κάλλιστα, κ. Βλαιρώ· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε μόνον συμβουλὰς μοῦ ἐδῶκατε.

— Δὲν σημαίνουν τάχα αὗται τίποτε;

— "Ω! ὄχι δά, σημαίνουν καὶ παρασημαίνουν.

— Θεωρεῖτε ἴσως ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσι;

— Σκέπτομαι καὶ βλέπω καλὰ ὅτι κάλλιστα ἐπραῖα ἐλθὼν πρὸς σᾶς. "Εχω ἀνάγκην τῆς βοηθείας σας, μπορῶ λοιπὸν νὰ ἐλπίσω;

— Εἴθε διατεθειμένος νὰ καλοπληρώσετε;

— Ναί.

— Τότε ἔχετε τὴν συνδρομὴν μου· θὰ στοιχίσῃ πολὺ ὀμῶς, σᾶς τὸ λέγω τοῦτο ἀπὸ τοῦδε· μὲ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζομαι, μὴ φαίνονται καὶ εὐθὺς χάνονται τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν χιλίων φράγκων· καὶ ἔπειτα πρόκειται νὰ φυλάξῃτε ἐπὶ ἔτη μίαν γυναῖκα, μίαν τρελλὴν καὶ ἓνα παιδίον πιθανῶς, νὰ πληρώσῃτε τὴν κατικίαν των, μίαν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν θὰ τοποθετήσω πλησίον τῆς μαρκησίας, ἓνα ἢ περισσοτέρους φύλακας ἐν ἀνάγκῃ, νὰ χορηγῇτε τὴν τροφὴν των, τὰ τῆς συντηρήσεώς των μέσα καὶ βραδύτερον νὰ τοῖς δώσῃτε ἀνάλογον πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ἐκάστου ἀμοιβήν. (ἀπολουθεῖ).